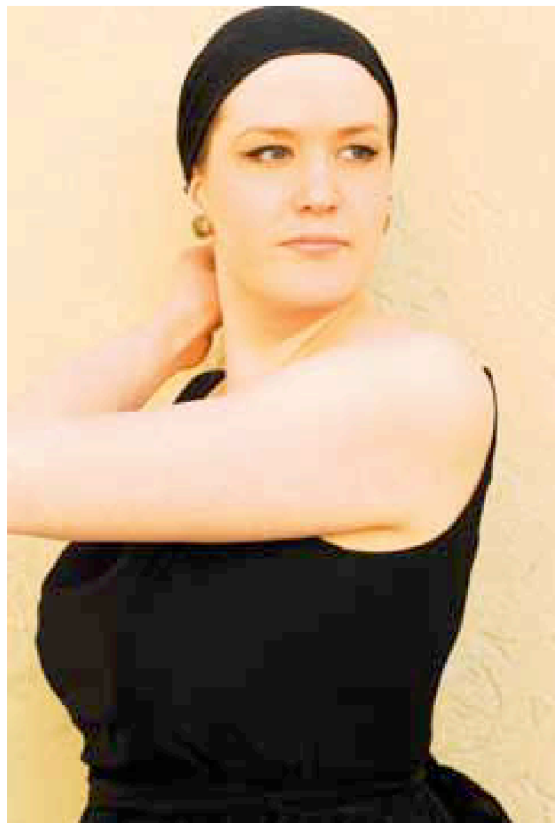

Citykanien ystävä

Sarjainfon uuden vakiosarjakuvan tekijä Aino Sutinen harrastaa reppumatkailua ja haaveilee Rakkautta ja raketteja -tatuoinnista. TEKSTI VESA SAARINEN

Nimi: Aino Sutinen

Ikä: 27

Asuinpaikka: Helsinki

Koulutus: Bachelor of Arts, sosiologia ja kehitysmaatutkimus, Sussexin yliopisto, Iso-Britannia

Työ: Työharjoittelija Helsingin Sarjakuvakeskuksella

Lompisarjakuvia: hyvät matkasarjakuvat, *Rakkautta ja raketteja*

Esikuvia: edesmennyt seikkailija **Helinä Rautavaara**

Ihaillee: sarjakuvabloggarit, jotka laittavat itsensä likoon merkinnössään

Sutisen sarjakuvablogi *Taksi Absurdistaniin:* aino.sarjakuvablogit.com

Sarjainfon vakiosarjakuvassa pitkään seikkailut Sarjakuvantekijä tekee tilaa citykaneile. Helsingiläisen Aino Sutisen kanit eivät ole tavallisia talttahampaita, vaan maailman menoa kritisoivia pohdiskelijoita. Sellaisia kuin Sutinen itse.

27-vuotiaalla Sutisella on pitkä suhde sarjakuviin. Sutinen oppi lukemaan sarjakuvia selaamalla, ja hänen tuotteliain kautensa sarjakuvataiteilijana oli viisi-vuotiaana.

– Silloin osasi tehdä sarjakuvia jotenkin vilpittömän lumoutuneena omis-

uuden tatuoinnin ottamisen ohella tekevänä lisää matkasarjakuvaa. Hän haaveilee matkasarjakuvan lajityypin laajentamisesta. Sen haasteena on tehdä yksityisestä havainnosta yleisesti kiinnostavaa. Se puolestaan vaatii tarkkaa taustatutkimusta.

Tutkittavaa Sutisella riittää, sillä hän aikoo viettää tulevan kesän seikkailemassa kaukumatkoilla ja tekemässä matkasarjakuvaa.

– Olen etuoikeutettu, sillä kaikenlaiset itsensä toteuttajat haluavat olla joko taiteilijoita tai matkakirjailijoita. Itse haluan yhdistää molemmat, Sutinen nauraa.

Kaikenlaiset itsensä toteuttajat haluavat olla joko taiteilijoita tai matkakirjailijoita. Itse haluan yhdistää molemmat.

ta kyvyistään, kaikki ideat heti paperille suoltamalla, Sutinen kertoo. – Sen jälkeen onkin ollut hiljaisempaa.

Hiljaisuus päätyi viime vuonna, kun oululainen Asema Kustannus julkaisi Sutisen esikoisalbumin *Taksi Kurdistaniin*. Albumi on kokoelma Sutisen sarjakuvamuotoisia päiväkirjamerkintöjä reppumatkoilta Lähi-Idästä. Merkinnöissä Sutinen tarkkailee Lähi-Idän elämää ja ottaa havaitsemaansa kantaa. Albumista löytää yhtymäkohtia Sutisen suosikkisarjakuviin, mutta Palestiinan arkea kuvanneen Joe Saccon teoksiin.

Sutinen pitää rankkoihin aiheisiin puretuvista reportaasityyppisistä opuksista, juuri Joe Saccon ja Marjane Satrapin tyyliin. Hän luonnehtii itseään ajoittaiseksi tosikoksi, joka nauttii julistavista ja poliittisista oikean maailman tarinoista.

Mutta myös muustakin.

– Paras sarjakuva on Hernandezin veljesten *Rakkautta ja raketteja*. Ennen tykkäsin enemmän Gilbertin töistä, mutta viime aikoina olen päässyt sisälle myös Jaimen juttuihin. Haluaisin jopa ottaa Rakkautta ja raketteja -tatuoinnin, niin helvetin hyvä sarjakuva se on.

Tulevaisuudessa Sutinen suunnittelee

Sarjainfossa alkava citykanisarjakuva ei ole matkasarjakuvaa, vaan sarjakuva avaa Sutisen yhteiskunnallista pohdintaa. Kanit ovat jo entuudestaan tuttuja monille Sutisen blogin lukijoille.

– Citykanisarjakuva tuli mieleen ensimmäisen kerran pyörämatkalla Helsingissä, kun Keskuspuistossa polkiessani näin lyhyen matkan aikana parikymmentä kania. Ajattelin kanit nähtyäni, että olisi mielenkiintoista tehdä sarjakuvaa, jossa päähenkilöillä ei ole nimiä eikä mitään erottavia tunnusmerkkejä, Sutinen kertoo.

Sutisen citykanit kommentoivat, tarkkailevat ja ottavat kantaa. Ahdistuvatkin, mutta oivaltavasti. Esimerkiksi eräässä Sutisen blogissa esiintyneessä sarjakuvastripissä citykani, pullea porkkananpurija, julistaa lihansyöjän perusargumenttia: ”mitä ruikuloita meistä kaikista tulisi, jos vain mussuttaisimme rehuja?”

Sutisen citykant ovat sympattisia laumaeläimiä, jotka toistelevat monenlaisia mielipiteitä. Sanottavaa niillä on maailmasta, elämästä – ja sarjakuvataiteestakin.

– Mutta aina ne eivät mieta sanottaviansa ihan loppuun asti, Sutinen muistuttaa hymyillen. ●